

Béatrice Balcou

Poor Paintings

24.04-06.07.25

NL

La Loge

Kluisstraat 86 - rue de l'Ermitage
B-1050 Brussels

Béatrice Balcou zet het werk voort waarmee ze een paar jaar geleden van start ging in samenwerking met kunstrestaurateurs/trices, door hun gebaren te herhalen en te werken rond objecten die beschadigd raakten en gerestaureerd werden. Op die manier dringt ze substantieel en wetenschappelijk door in hun materialiteit, hun intimiteit en hun leven verder dan hun loutere weergave. Haar nieuwe tentoonstelling laat zien dat het zorgen voor de werken een verkennend proces is. De handelingen voor het behouden en het laten voortbestaan blijven, net zoals die van het restaureren, nauw verbonden met materiële en conceptuele problemen rond reproductie en interpretatie. Behalve het plezier dat je ervaart door een handeling te beheersen moet je bij het restaureren – dat ook vernielen kan betekenen – kunnen leven met een zoekend rondtasten, omzwervingen en de onomkeerbaarheid van de tijd. Als een breekbaar pact met het onontkoombare is *Poor Paintings* eerder een reeks pogingen om manieren waarop je iets kunt doen met wat er al is te laten aanvoelen, als een politieke daad. De tentoonstelling vindt onze relatie met de tijd opnieuw uit, zodat we de aantastingen en de verandering van de dingen beter kunnen observeren.

Als preambule vinden we in de ingang de insecten onder glas uit de reeks *Containers* – ontwikkeld in 2019–20 tijdens haar residentie in het Cirva (Centre international de recherche sur le verre et les arts plastiques, Marseille) – die voortvloeit uit haar werk met bewerkte en versneden glazen. Met de hulp van een entomoloog verzamelde de kunstenares museofage insecten die aan kunstwerken hadden geknabbeld, die ze behoedzaam opzette en in het glas opsloot. Elk stuk fungeert als een poëtisch vergrootglas op wat onzichtbaar is; het legt de sporen bloot van een ondergronds leven en de wisselvalligheden van de conservatie, waarbij het kunstwerk soms enkel overleeft door de opdringerige aanwezigheid van iets wat we ‘schadelijk’ noemen. Door de rollen om te keren zet de kunstenares de gewone hiërarchie op haar kop: we kijken niet langer naar het kunstwerk, maar naar het insect zelf dat het voorwerp van onze blik is geworden.

Voor de nieuwe reeks *Poor Paintings*, die in de tempel wordt voorgesteld en die ook haar naam aan de tentoonstelling geeft, maakte Balcou zich vertrouwd met de technieken van Marcelle Cahn (1895–1981), Jef Verheyen (1932–1984), Felix De Boeck (1898–1995) en Barnett Newman (1905–1970). Ze reproduceerde delen van schilderijen die waren aangetast en de restauratie daarvan (leemten en losgekomen verf, haarscheurtjes, motorolie of lijmvlakken enz.). Ze werkte deze herstellende handelingen uit op basis van abstracte schilderijen omdat ze zo het figuratieve kon vermijden. Door de representatie opzij te zetten kan de blik zich intenser op de inhoud, vormen en gebaren richten. Het soms ruwe en nauwkeurig uitgezochte doek op basis van het bestudeerde kunstwerk – zoals het typische *Cotton Duck* van Newman – wordt van zijn frame gehaald en uitgerold zoals op een werkvlak. In deze tussenpositie, in rust, krijgt het een meer sculpturaal aspect. De minimale kleurtoetsen of de subtiele witnuances die over de oppervlakken verspreid liggen doen ons nadenken over de broosheid van een bijna uitgewist schilderij.

De ruwe titel (‘arme schilderijen’) verwijst met een zekere ironie of kritiek naar een gebaar dat monumentaliteit weigert en opzettelijk anti-spectaculair is, wat ook blijkt uit de esthetiek van de schilderijen. De sporen, die dus niet het volledige originele werk weergeven, suggereren een voorbijgaan van de tijd en tekenen discrete landschappen die op een andere manier abstract zijn dan de oorspronkelijke schilderijen. We kunnen de *Poor Paintings* ook zien als (poëtische) documentaires over de restauratie van de bronkunstwerken. Balcou baseerde zich op technische en wetenschappelijke verslagen en op de kennis van de restauratrices met wie ze samenwerkte om zich de technieken van andere kunstenaars en van restaurateurs/trices eigen te maken. Tijdens dit werk stootte Balcou op de onzekerheden van sommige creatieve processen of op criteria van de restauratie die niet in de tijd kunnen worden gevat. De kunstenares herhaalde deze handelingen koppig en halsstarrig tot ze resulteerden in haar eigen formules. Het werk dat ze maakt bevindt zich ergens tussen technische precisie en trompe-l’œil in en het getuigt van een zekere veerkracht, omdat het onmogelijk is om wat ooit was trouw te reproduceren. Door te gaan zitten op de bank naast het op de tafel geplaatste werk wordt iedereen uitgenodigd om te ervaren wat ‘aan de zijde van’ kan

betekenen in termen van ondersteuning en begeleiding. Het is bovendien een noodzakelijkerwijs collectief werk, wat blijkt uit de reeks namen die vermeld staan in de bijschriften van de werken.

De werken op papier uit de serie *Recent Paintings*, die te zien zijn in de driehoekige ruimte van de benedenverdieping, vormen een echo van de schilderijen in de tempel. Ze werden in 2023 gemaakt op basis van pagina's uit monografische kunstboeken die waren aangetast door water en door het voorbijgaan van de tijd. De kunstenaar restaureerde ze in samenwerking met studentes van de afdeling restauratie van La Cambre en ze gaven de richting aan van het onderzoeksproces rond de handelingen van het restaureren. De oorspronkelijke afbeelding is slechts een reproductie van het werk, afkomstig uit een gedrukt boek, maar Balcou veranderde het karakter ervan door de nadruk te leggen op het actieve en creatieve aspect van het restauratieproces. Ze maakte de lagen van het oorspronkelijke materiaal en de herstellende ingrepen zichtbaar en verhief de beschadigde pagina's op die manier tot originele kunstwerken. Net zoals bij de *Poor Paintings* geven de titels en bijschriften informatie over de materiële geschiedenis van het gemaakte werk en vestigen ze de aandacht op de collectieve keten die essentieel is voor elke creatie: kunstenaars, editors, fotografen, drukkers...

Op de eerste verdieping bevindt zich een glazen stok uit twee delen – het ene deel gegroefd en caleidoscopisch, het andere gladder en met een uiteinde dat een vergrootglaseffect teweegbrengt – met daarin residuen die zijn weggehaald uit een werk van een andere kunstenaar. Uit de titel kunnen we opmaken wat de oorsprong van de materialen is. De *Porteurs* kunnen worden geactiveerd als estafette-, protest- of praatstokje. Die aflossingsstokjes gaan van hand tot hand en leiden tot verschillende – meestal spontane – activeringen. Balcou zal op vaste momenten aanwezig zijn tijdens de openingsuren van La Loge en kan aan wie dat wil voorstellen om deel te nemen aan een activeringsspel. Denk bijvoorbeeld aan een korte wandeling van enkele minuten in de tentoonstelling of daarbuiten – een aanleiding om een moment samen door te brengen met de gedeelde kunst. Als contrapunt voor de noodzaak van een constante beschikbaarheid manifesteert het werk zich hier in het nu, aan de hand van een onaangekondigde ontmoeting. Het biedt zich aan gedurende de tijd van een gedeelde verantwoordelijkheid – die voor de verplaatsing en de aanwezigheid van het werk en voor de manier waarop we ernaar kijken.

De tentoonstelling loopt nog lang door op de tweede verdieping met de projectie van een gefilmde performance van 69 uur 51 minuten. De film documenteert, in drie dagen tijd, de vervaardiging van een klein deel (0,0365 m²) van *Regendag* van Jef Verheyen, de beschadiging en vervolgens de restauratie ervan – een cyclus die de nodige tijd neemt voor de creatie en de reparatie, maar ook voor de gedwongen stiltes tijdens het drogen. Het blootleggen van de verschillende fases is zonder montage uitgevoerd. De kunstenaar brengt eerst verschillende lagen alkydverf aan op de gesso en reproduceert daarna met een scalpel de haarscheurtjes van het werk van Verheyen. Er komt een sensualiteit vrij door de trage en zachte wrijving tussen de penselen en het doek. De derde dag wordt het doek van de schildersezels

gehaald en horizontaal gelegd voor de restauratie. Andere methodisch gebruikte instrumenten (spatels, leister, Melinex-papier...) begeleiden de reparatie van dit langwerpige doek dat lijkt op een geopereerd lichaam, waarvoor we empathie kunnen voelen. De video wordt ononderbroken afgespeeld en begint op de openingsdag. Hij stopt als het kunstencentrum gesloten is en wordt de volgende dag hervat, in een lus, tot aan het einde van de tentoonstelling. Zowel overdag als 's nachts passeren er licht en geluiden van verschillende intensiteit over de video, waardoor hij in een tableau vivant verandert. Het werk ontwikkelt zich in een ruimere omgeving, het vibreert met de wijk en het leven van het kunstencentrum dat we als een filigraan eromheen kunnen waarnemen. De kunstenaar wist zichzelf geleidelijk uit, ze wordt een van de agentia net zoals de materialen, de geluiden en de aanwezigheid van de voorbijgang(st)ers. Net zoals bij de eerste gefilmde ceremonie van de kunstenaar (*Tozai*, 2018) zet de video ons ertoe aan om de tijd te nemen.

Het gaat hier dus niet zozeer over de beheersing van of de controle over de schildertechnieken, maar meer over alternatieve vormen van onderhoud die een systeem van mede-aanwezigheid schetsen: zorg dragen voor de dingen komt erop neer dat we ze leren kennen door hun relatienetwerken te onderzoeken. De aandacht voor de werken maakt het mogelijk om hun waarde en hun relatie tot de – al dan niet menselijke – omgeving van een andere kant te bekijken. De tentoonstelling stelt een gevoelige ervaring van de breekbaarheid voor – een vorm van zacht, bijna passief verzet, dat ons wegleidt van de op productievermeerdering gerichte logica en van de permanente aanmaning tot vernieuwing. Ze nodigt uit tot vertraging, luisteren, een andere manier om in de wereld te staan: aandachtig, geduldig en verbonden.

Deze tentoonstelling past in de context van het programma *Suite*, een initiatief van het Centre national des arts plastiques (Cnap), met de steun van de Académie des beaux-arts. Met de steun van de ambassade van Frankrijk in België en van het Institut français. In het kader van EXTRA, een programma ter ondersteuning van de Franse hedendaagse creatie in België.

Béatrice Balcou (1976, FR) woont en werkt in Brussel. Via performances, sculpturen en installaties creëert Béatrice Balcou profane rituelen die erop gericht zijn zorg te dragen voor het werk van andere kunstenaars en die uitnodigingen zijn om de nodige tijd te nemen. Ze heeft interesse voor de aandacht voor verschillende vormen van temporaliteit en materialiteit van het kunstwerk en ook voor het gedrag van de toeschouwer. Op die manier onderzoekt ze de waarde die aan kunst wordt toegekend en de plaats die ze krijgt in ons hedendaagse leven.

Van november 2024 tot april 2025 was Béatrice Balcou in residentie bij La Loge om de nieuwe werken voor haar tentoonstelling *Poor Paintings* voor te bereiden.

Haar werk figureerde in verschillende solo - en groepstentoonstellingen, met als meest recente: Memphis (Linz, AT), Musée d'art de Joliette (Québec, CA), Museum M (Leuven, BE), BEIGE (Brussel, BE), La Ferme du Buisson centre d'art contemporain (Noisiel, FR), Exile (Berlijn, DE), Casino forum d'art contemporain (Luxemburg, LU), A tale of a tub (Rotterdam, NL), Rozentraat (Amsterdam, NL), Jeu de Paume (Parijs, FR), Fondation CAB (Brussel, BE), Villa Kujoyama (Kyoto, JP), Salle Principale (Parijs, FR), FRAC Ile-de-France (Parijs, FR), FRAC Franche-Comté (Besançon, FR), FRAC Bretagne (Rennes, FR), FRAC Corse (Corte, FR), FRAC Champagne-Ardenne (Reims, FR), Kunsthalle (Recklinghausen, DE), Société (Brussel, BE), galerie Jacqueline Martins (Brussel, BE), Été 78 (Brussel, BE), Palais de Tokyo (Parijs, FR), WIELS (Brussel, BE) en Centre Pompidou (Parijs, FR).

Haar werk is aanwezig in de collecties van het Centre Georges Pompidou (Parijs, FR), Cera-Museum M (Leuven, BE), Fondation CAB (Brussel, BE), MACS Musée des arts contemporains du Grand-Hornu (Bergen, BE), FRAC Île-de-France (Parijs, FR), Centre National des Arts Plastiques Cnap (Parijs, FR), FRAC Franche-Comté (Besançon, FR), FRAC Corsica (Corte, FR), FRAC Normandie (Rouen, FR), FRAC Lorraine (Metz, FR), CIRVA (Marseille, FR) en Kunsthalle (Recklinghausen, DE), evenals in diverse privéverzamelingen in Frankrijk, België, Duitsland en de Verenigde Staten.

Er verscheen een monografie, *Ceremonies &*, bij MER. Books (2021) in samenwerking met Luc Derycke en Émilie Renard, met teksten van Vanessa Desclaux, Christophe Gallois, Zoë Gray, Béatrice Gross, Julie Pellegrin, Émilie Renard, Septembre Tiberghien en Eva Wittocx, en met teksten van de kunstenaars.

WERKEN

Lobby

Container #13 (Trogoderma Versicolor & Rogier Van der Weyden), 2020

Glas, insect

ø 4,5 cm x 7,6 cm

Productie: CIRVA, Marseille

Verzameling Veys-Verhaevert, Brussel

Container #16 (Gibbium Psylloides & Georges Braque), 2020

Glas, insect

ø 6 cm x 6,5 cm

Productie : CIRVA, Marseille

Privéverzameling, Parijs

Container #01 (Dermestes Peruvianus & Nasreen Mohamedi), 2020

Glas, insect

ø 4,9 cm x 9,3 cm

Productie : CIRVA, Marseille

Privéverzameling, Parijs

Tempel

Links: Poor Painting #5 (naar de observaties van Barbara Cardone, studente restauratie (2025), over het werk Gelati (1969) van Jef Verheyen, collectie van de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België, Brussel), 2025

Grafietpotlood en alkydverf op doek van gekeperd linnen

150 x 150 cm

Met dank aan de kunstenares

Rechts: Poor Painting #4 (naar de observaties van Barbara Cardone, studente restauratie (2025), over het werk Variatie (1968) van Jef Verheyen, collectie van de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten Antwerpen), 2025

Grafietpotlood en alkydverf op doek van gekeperd linnen

150 x 150 cm

Met dank aan de kunstenares

Poor Painting #3 (naar het restauratieverslag van Véronique Sorano-Stedman, Richard Wolbers en Sophie Germond (1990–2014) over het werk Shining Forth (To George) (1961) van Barnett Newman, collectie van het Centre Pompidou – Musée national d'art moderne, Parijs), 2025

Synthetische polyvinyllijm, pigmenten, motorolie, Terre de Sommières, xanthaangel, nanocellulose en olieverf op doek van katoen (duck canvas)

300 x 420 cm

Met dank aan de kunstenares

Poor Painting #7 (naar het conditierapport van Chiara Bianchi (2025) over het werk Abstract landschap (1963) van Felix De Boeck, collectie van het Felix Art & Eco Museum, Drogenbos), 2025

Konijnenhuidlijm, calciumcarbonaat en aquarelverf op multiplexplaat
13,5 x 13,5 cm

Met dank aan de kunstenares

Poor Painting #1 (naar het restauratieverslag van Chiara Bianchi en Pauline Hélou-de La Grandière (2022) over het werk Tension verticale (1961) van Marcelle Cahn, collectie van het Musée d'Art Moderne et Contemporain – MAMCS, Straatsburg), 2025

Konijnenhuidlijm, gedemineraliseerd water, pigmenten en calciumcarbonaat, gouache en in water oplosbare waskrijtjes, Japans papier, Plexigum PQ611® en White Spirit® op hout

100 x 73 cm

Met dank aan de kunstenares

Poor Painting #2 (naar de restauratieverslagen van Maud Legall-Yver (2015) en Julie Barth (2021) over het werk Relief (1961) van Marcelle Cahn, collectie van het Centre national des arts plastiques – Cnap, Parijs), 2025

Konijnenhuidlijm, gedemineraliseerd water, pigmenten, calciumcarbonaat, gouache op hout

100 x 73 cm

Met dank aan de kunstenares

Driehoek benedenverdieping

Recent Painting #13 (Claude Rutault définitions / méthodes, uitgegeven door Intelligence Service Productions, Parijs, 1981, p. 27), 2023

Zwarte inkt, regenwater, thee, Oost-Indische inkt, grafietpotlood, methylcellulosepasta en 100% Japans Kozo-papier op gestreken velijnpapier
29,3 x 21 cm

Met dank aan de kunstenares

Recent Painting #12 (Claude Rutault définitions / méthodes, uitgegeven door Intelligence Service Productions, Parijs, 1981, p. 26), 2023

Zwarte inkt, regenwater, thee, Oost-Indische inkt, grafietpotlood, methylcellulosepasta en 100% Japans Kozo-papier op gestreken velijnpapier
29,3 x 21 cm

Met dank aan de kunstenares

Recent Painting #1 (Agnes Martin, red. Lynne Cooke, uitgegeven door Yale University Press, 2012, p. 31), 2023

Kleurinkt, regenwater, azijn, stof, aquarelverf, tarwezetmeelpasta en 100% Japans Kozo-papier op gestreken velijnpapier
25,3 x 18,9 cm

Met dank aan de kunstenares

Recent Painting #3 (Agnes Martin, red. Lynne Cooke, uitgegeven door Yale University Press, 2012, p. 35), 2023

Kleurinkt, regenwater, stof, aquarelverf, tarwezetmeelpasta en 100% Japans Kozo-papier op gestreken velijnpapier

25,3 x 18,9 cm

Met dank aan de kunstenares

Recent Painting #8 (Agnes Martin, red. Lynne Cooke, uitgegeven door Yale University Press, 2012, p. 57), 2023

Kleurinkt, regenwater, thee, stof, aquarelverf, tarwezetmeelpasta, methylcellulosepasta en 100% Japans Kozo-papier op gestreken velijnpapier

25,3 x 18,9 cm

Met dank aan de kunstenares

Recent Painting #6 (Agnes Martin, red. Lynne Cooke, uitgegeven door Yale University Press, 2012, p. 38), 2023

Kleurinkt, regenwater, stof, aquarelverf, methylcellulosepasta en 100% Japans Kozo-papier op gestreken velijnpapier

25,3 x 18,9 cm

Met dank aan de kunstenares

Eerste verdieping

Recent Painting #7 (Agnes Martin, red. Lynne Cooke, uitgegeven door Yale University Press, 2012, p. 46), 2023

Kleurinkt, regenwater, stof, aquarelverf, tarwezetmeelpasta en 100% Japans Kozo-papier op gestreken velijnpapier

25,3 x 18,9 cm

Met dank aan de kunstenares

Porteur #14 (Sans Titre, Laura Lamiel), 2020

Glas, leisteenpoeder

ø 3,6 cm x 30 cm

Met dank aan de kunstenares

Tweede verdieping

three days spent with 0,0365 sqm from regendag (1964) by Jef Verheyen, 2025

HD-Video, 69h51m

Gemaakt met Jannes Calles, Tom Heene & Christophe Albertijn

Met dank aan de kunstenares

PUBLIEK PROGRAMMA

Lezing door Julie Pellegrin

14.05.25, 18:30

Op basis van haar interview met Béatrice Balcou, gepubliceerd in *(Non) Performance: A Daily Practice* (T&P Publishing, 2024), heeft Julie Pellegrin het over de artistieke strategieën voor productieweigering. De presentatie in het kader van *Poor Paintings* nodigt uit tot nadenken over de manieren waarop de onderhoudende en herstellende gebaren de regimes van perceptie, representatie en dominantie op hun kop zetten.

Biografie

Julie Pellegrin is curatrice, auteur en onderzoekster. Ze heeft interesse voor performance in de brede zin van het woord en voor praktijken die sociale, politieke en ethische kwesties behandelen, door de begrippen relatie en aandacht te benadrukken. Al meer dan twintig jaar onderzoekt ze de manier waarop de relaties tussen beeldende kunst, choreografie en theater de signatuur van tentoonstellingen beïnvloeden. Van 2007 tot 2020 stond ze aan het hoofd van het Centre d'art contemporain de la Ferme du Buisson (Noisiel, Frankrijk). In 2013 was ze co-directeur van Nuit Blanche in Parijs. Tussen 2021 en 2022 was ze pensionair in de Académie de France in Rome-Villa Medici. Momenteel doet ze onderzoek naar de verbanden tussen artistieke praktijken en anarchistische theorieën in de twintigste en eenentwintigste eeuw.

Praktische informatie

14.05.25, 18:30

Deuren open om 18:00 uur

Taal: Engels

Deelname is gratis na reservatie via info@la-loge.be

Through the eyes, Chiara Bianchi en Francisco Mederos-Henry

12.06.25, 18:30

Subjectieve rondleiding

Chiara Bianchi en Francisco Mederos-Henry zijn restauratrice/teur van kunstwerken. Ze geven ons een rondleiding vanuit hun perspectief door de tentoonstelling *Poor Paintings*.

Biografieën

Chiara Bianchi restauratrice is een gediplomeerde restauratrice met een masterdiploma van de École nationale supérieure des Arts Visuels de La Cambre (ENSAV-La Cambre). Ze is medeoprichtster van het restauratiecollectief CARE studio in Elsene en assistent-docent in de toegepaste erfgoedwetenschappen in het atelier voor de Conservation-Restoration des Œuvres d'Art (CROA) van de ENSAV-La Cambre sinds 2022. Momenteel is ze onderzoeksmedewerkster in het museum FelixArt & Eco in Drogenbos, in het kader van het project Belgian Abstract Modernism in the Spotlight in partnership met het Koninklijk Instituut voor het

Kunstpatrimonium (KIK-IRPA) in Brussels. **Francisco Mederos-Henry** is een wetenschapper in de conservatie-restauratie van cultureel erfgoed, hij behaalde een doctoraat in de scheikunde aan de Université catholique de Louvain (UCLouvain, België) en een master in conservatie-restauratie aan de School voor conservatie en restauratie van het Westen (ECRO, Mexico). Francisco is momenteel docent in de toegepaste conservatie- en restauratiewetenschappen in het atelier voor de Conservation-Restoration des Œuvres d'Art (CROA) van de École nationale supérieure des Arts Visuels de La Cambre (ENSAV-La Cambre). Hij is ook werkleider in de onderzoekseenheid Materials Science for the Conservation-Restoration (MatCoRe) van de laboratoria van het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium (KIK-IRPA).

Praktische informatie

12.06.25, 18:30

Deuren open om 18:00 uur

Taal: Engels

Deelname is gratis; het is aan te raden om te reserveren via info@la-loge.be

Finissage: boekpresentatie en signeersessie

05.07.25, 16:00

Deze nieuwe uitgave beschrijft de acties die werden uitgevoerd rond de Porteurs, mobiele sculpturen van glas die worden geactiveerd door ze te manipuleren en door te geven. Het boek is bedacht als een levend archief en reconstrueert via een mix van haiku's en foto's de artistieke ervaringen buiten de institutionele omgevingen. De Porteurs worden praat-, protest- of transmissiestokjes, dragers van verhalen, gebaren en ontmoetingen. Het werk stelt vragen over onze relatie tot kunst, geheugen en collectieve verbinding.

Praktische informatie

Uitgever: MER. Books, Gent, BE, 2025

Grafisch ontwerp: Studio Luc Derycke.

500 exemplaren – Prijs: 39 euro

Rondleiding in gebarentaal

05.07.25, 15:00

Tijdens het laatste weekend van *Poor Paintings* kunt u de werken ontdekken via een rondleiding in gebarentaal (LSFB – Belgisch-Franse gebarentaal).

Praktische informatie

Deelname is gratis na reservatie via info@la-loge.be

Lab Loge – Programma voor kinderen

Bezoek de tentoonstelling met uw kinderen! Aan het onthaal is er een activiteitenkit beschikbaar voor kinderen van 6 tot 12 jaar (Gratis, NL, FR, EN)

Bedankingen

Poor Paintings was enkel mogelijk dankzij de nauwe samenwerking met kunstenares Béatrice Balcou.

Deze tentoonstelling kon tot stand komen dankzij het deskundige en toegewijde werk van Léonor Gomez en Arthur Jules en de technische assistentie van Ludo Engels.

De tentoonstelling past in de context van het programma *Suite*, een initiatief van het Centre national des arts plastiques, met de steun van de Académie des beaux-arts. Met de steun van de ambassade van Frankrijk in België en van het Institut français. In het kader van EXTRA, een programma ter ondersteuning van de Franse hedendaagse creatie in België. La Loge en Balcou danken het team van het Cnap (Béatrice Salmon, Marc Vaudey, Estelle Kesztenbaum, Anaïs Cazaban) en het team van de ambassade van Frankrijk (Violène Verduron, Inès Loge) van harte voor hun steun.

La Loge en de kunstenares willen graag een speciaal woord van dank richten aan Christophe Veys, Tom Heene, Jannes Calles & Christophe Albertijn, Sibylle Hacquart, Barbara Cardone, Anaïs Chabeur, Chiara Bianchi (FeliX Art & Eco Museum, Drogenbos), Aude Bodet en Coline Bidault (Cnap, Parijs), Maud Legall-Yver, Julie Barth, Véronique Sorano-Stedman en Stéphanie Elarbi (Centre Pompidou – Musée national d’art moderne, Parijs), Claudia Kramer (S.M.A.K., Gent), Annelien De Troij (KMSKA, Antwerpen), Francisca Vandepitte (Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België, Brussel), Barbara Forest (Musée d’Art Moderne et Contemporain – MAMCS, Straatsburg), Pauline Hélou-de La Grandière, Mathilde Bezon en Camille Jallu, evenals Cyrille Rocherieux, Fernando Torre en David Veis (CIRVA, Marseille).

Het team en Balcou bedanken Laura Lamiel, Agnes Martin, Claude Rutault, Nasreen Mohamedi, Jef Verheyen, Barnett Newman, Marcelle Cahn, Georges Braque, Rogier Van der Weyden en Felix de Boeck; hun werken en trajecten blijven een grote inspiratiebron voor dit project.

Ook dank aan alle medewerkers aan het publieke programma zoals Julie Pellegrin, Chiara Bianchi en Francisco Mederos-Henry.

Met de steun van Vedett tijdens de opening en de publieke evenementen

Het team van La Loge

Onthaal

Alice Beiglig, Inès Guffroy, Manon Laverdure, Martina Lattuca, Thibaud Leplat, Shankar Lestréhan, Marion Lissarague, Alice Nataf

Kantoor

Antoinette Jattiot (Curatrice et communicatieverantwoordelijke)

Yasemin Köker (Stagiaire)

Wim Waelput (Directeur en curator)

Externe medewerkers

Antoine Begon & Boy Vereecken (grafische vormgeving en visuele identiteit)

BLURBS, Martine Wezenbeek (vertaling en herlezing)

Ludo Engels (audiovisuele techniek)

Léonor Gomez & Arthur Jules (productie)

Lisa Man (coördinatie Lab Loge)

Armand Morin – Showing the Show (videodocumentatie)

Lola Pertsowsky (fotografie)

Bezoek onze website voor meer informatie over ons programma en onze evenementen. www.la-loge.be

Openingstijden

Donderdag tot zondag

13:00 – 18:00

Vrije toegang.

La Loge is een verenging zonder winstoogmerk. La Loge wordt gesteund door de Vlaamse Overheid, de Franse gemeenschap (FWB), de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en First Sight, een gemeenschap van geëngageerde individuen en organisaties. La Loge krijgt verder steun van de gemeente Elsene, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, COCOF, en de Nationale Loterij. La Loge is lid van 50° NORD-3° EST en Brussels Museums.

